

[Aksel Larsen.]

vi må sælge vore varer til, og på hvilke betingelser. Jeg synes, man skulle holde op med det.

Jeg er meget glad for det afsnit i regeringserklæringen, hvor der tales om, at man ønsker en udvidet udenrigshandel, og at man ønsker en udenrigshandel såvel med vest som med øst. Det er yderst prisværdigt, men jeg ville ønske, man for alvor ville sætte handling bag ordene. Må jeg illustrere mine udtalelser med et aktuelt eksempel.

Det er for nylig blevet meddelt, at efter at England og en række andre Atlantpagtlande i Europa har besluttet sig til at handle med Kina, vil den danske regering også tillade, at dansk erhvervsliv handler med Kina, og det er naturligvis udmærket, at regeringen vil gøre det. Men spørgsmålet om Kinahandelen har jo stået på dagsordenen i mange år, og Kinahandel har omend ikke totalt, så dog i væsentlig grad været forbudt i kraft af beslutninger, der er truffet i andre landes hovedstæder, beslutninger, som Danmark har rettet sig efter. Nu er England blevet træt af det og siger: nu må det være nok, vi må se på vore egne økonomiske interesser; vi er ligeglade med, hvad man mener i Washington, nu giver vi os til at handle! Så kommer den danske regering — undskyld, jeg siger det, men man refererer det forhåbentlig for den fraværende højtærede statsminister — sjo-skende bagefter som så ofte før og kan følge Englands og andre magters eksempel. Det ville være ønskeligt, om de, der dirigerer dansk udenrigspolitik og dansk udenrigshandel, bare en enkelt gang kunne optræde i oprejst stilling, selv tage beslutning om, hvad de vil gøre, og ikke skulle rette sig efter direktiver, råd eller eksempler udefra.

Når alt dette er sagt, skal jeg ikke bestride, at selv om det væsentlige, der skal gøres for at rette økonomien op, er en ændret udenrigshandel, kan man naturligvis også gøre en hel del ved hjælp af forbrugsbegrænsning. Jeg tror bare, at resultaterne af den forbrugsbegrænsning, der går ud over befolkningen, vil blive meget små. Jeg synes, det ville være passende, om staten gik i spidsen. Jeg håber, at retsforbundets tre højtærede ministre vil gøre deres indflydelse gældende. Det var jo

dem, der før valget sagde: stem på retsforbundet, de andre er for dyre. Jeg håber, de vil gøre deres indflydelse gældende, så staten bliver noget billigere og bruger noget mindre; dér kan man skære forbruget ned.

Regeringen har bebudet, at den vil foretage forbrugsnedskæringer eller, som man kalder det, besparelser, der skal indbringe samlet 100 mill. kr. årlig. Hvori disse besparelser skal bestå, ved jeg ikke. Jeg har forstået, at en væsentlig del af dem skal bestå i, at man kræver flere penge op hos befolkningen gennem takstforhøjelser. Det er en besynderlig måde at spare på. Jeg har konkret kun fået at vide, at man vil spare 10 mill. kr. ved at nedskære tilskuddet fra vejfonden til vejarbejder. Jeg synes, at det med et mildt ord sagt er ganske uanstændigt. Der indkræves årlig en 300—400 mill. kr. i motorafgifter, som ifølge lov skal gå til vejfonden, hvis midler ifølge lov skal bruges som tilskud til vejarbejder o. lign. Man har så besluttet, at der i indeværende finansår kun skal bruges 100 mill. kr. som tilskud fra vejfonden til amtskommunernes og sognekommunernes vejarbejder. Da den højtærede minister for offentlige arbejder var i Sønderjylland og blev stillet over for et krav fra sine partifæller om øgede tilskud til vejarbejder i Sønderjylland, sagde han beklagende: det kan desværre ikke lade sig gøre, for der er i indeværende år kun 100 mill. kr. til rådighed, og der er ønske om 300 mill. kr.; derfor kan kravet ikke imødekommes.

Det er rigtigt, at der kun er 100 mill. kr. til rådighed, fordi den højtærede minister for offentlige arbejder ikke har villet foreslå mere, fordi regeringen ikke har villet foreslå mere, fordi folketingets flertal har besluttet, at skønt der er op imod halvanden milliard kroner i vejfonden, og skønt der årlig kommer 300—400 mill. kr. ind til vejfonden, må der i år kun gives 100 mill. kr. ud. Ingen skal komme og fortælle, at staten ikke har råd til at yde ganske andre tilskud til vejarbejder end dem, der ydes. Det forekommer mig mere end besynderligt, at den eneste konkrete besparelse, man kan anvise, er, at man skærer 10 mill. kr. ned på det i forvejen alt for knappe beløb, man er villig til at yde.

Den højtærede finansminister taler om